

[Udenrigsministeren.]

at en politisk Anerkendelse vilde medføre, at Den Sydslesvigske Forening til Gengæld for de politiske Rettigheder, den maatte faa, maatte paatage sig de samme Forpligtelser og det samme Ansvar, som paahviler ethvert tysk politisk Parti, og at det maatte anses for utilbørligt for et politisk Parti i Tyskland under de nuværende Omstændigheder at tilstræbe Overdragelse af tysk Territorium til et andet Land eller Oprettelse af et nyt uafhængigt Territorium i en Del af det nuværende tyske Omraade. Yderligere vilde Sydslesvigske Forening ifølge den britiske Note i Tilfælde af en politisk Anerkendelse ikke fremtidigt kunne opretholde sin nuværende nære Forbindelse med Personer eller Organisationer i Udlandet, det vil sige i Danmark, eller modtage særlig Hjælp, herunder Levnedsmidler herfra.

Jeg udtalte ved den Lejlighed her i Tinget, at den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Sydslesvigske Forening vil søge at opnaa politisk Anerkendelse paa de givne Vilkaar, maatte ligge i Sydslesvigernes egne Hænder, og jeg meddelte, at Udenrigsministeriet, som det efter den britiske Note af 5. December var naturligt, havde holdt sig i Kontakt med Sydslesvigske Forenings Ledelse og vilde yde sin Støtte til at opnaa den bedst mulige Løsning.

Endvidere sagde jeg, at det for os staaer som en ganske naturlig og selvfølgelig Ting under demokratisk Styre, at de dansksindede Sydslesvigere bør have Ret til at danne deres eget politiske Parti under Iagttagelse af den Loyalitet, de skylder deres lovlige Myndigheder. Men det forekom mig uheldigt, at een og samme Organisation, Sydslesvigske Forening, der efter britisk Forlangende er oprettet som en Slags Rammeorganisation for alt dansk Arbejde i Sydslesvig, skal være et samlende Organ for de dansksindede Bestræbelser af vidt forskellig Art. Det vilde sikkert bidrage til en Klaring af Forholdene, hvis det blev tilladt, at de dansksindede Sydslesvigere fik en særlig politisk Organisation, der kun havde politiske Opgaver, medens de kulturelle og andre Formaal blev varetaget af særskilte Foreninger, saaledes som det ellers er Tilfældet i demokratiske Lande.

Sydslesvigske Forening har i Januar Maaned i Aar rettet en Henvendelse til den britiske Militæregering i Kiel for at søge nærmere Oplysning om de Konsekvenser, en eventuel politisk Anerkendelse efter den britiske Note af 5. December vilde faa for det danske Arbejde som Helhed, og Formanden og Generalsekretæren har i April

Maaned haft en Samtale med Repræsentanter for Militæregeringen om disse Spørgsmaal. Sydslesvigske Forenings Ledelse har været inde paa en lignende Tankegang som den, jeg var inde paa her i Tinget den 10. Marts, nemlig at det vilde være naturligt, dersom Sydslesvigske Forening fik politisk Anerkendelse, da at søge udvirket, at det blev tilladt at dele Foreningen, saaledes at selve den Sydslesvigske Forening gik over til kun at være den politiske Organisation, medens det kulturelle Arbejde gik over til en eller flere særlige Organisationer, der klart var afgrænset fra Foreningen.

Under disse Omstændigheder ansaa Regeringen det for rigtigt at rette en Henvendelse til den britiske Regering, og dette skete ved en Note, som Grev Reventlow efter min Instruktion forleden har overrakt det britiske Udenrigsministerium.

Hovedindholdet af denne Note er, at vi søger den britiske Regerings Tilslutning til, at Sydslesvigske Forening — eventuelt under et andet Navn — faar Ligeberettigelse med de tyske politiske Partier, saaledes at Foreningen — mod at paatage sig samme Ansvar, Forpligtelser og Begrænsninger som de tyske Partier — faar samme Rettigheder og Fordele, som de nyder, medens de kulturelle Opgaver, der nu varetages af Foreningen, fremtidig gaar over til særskilte frie Foreninger, der kan bevare en upolitisk Forbindelse med Danmark, hvor man saavel fra Regeringens som fra Offentlighedens Side føler det som en naturlig Sag at støtte dansk kulturel Virksomhed uden for Landets Grænser og ikke mindst i et Omraade som Sydslesvig, der gennem Aarhundreder har hørt sammen med Danmark, og hvis Befolkning for en meget stor Del er af dansk Rod. Vi har i Noten ogsaa henvist til, at de tyske politiske Partier — og det samme gælder vel i alle demokratiske Lande — i Almindelighed ikke har Opgaver af kulturel eller humanitær Art.

Det udtaltes endvidere i Noten, at hvad angaar de politiske Betingelser for Anerkendelsen af Sydslesvigske Forening som ligeberettiget med et Parti, er den danske Regering fortsat af den Opfattelse, at det maa være den danskorienterede sydslesvigske Befolkning selv, der former sit Program, saa det dækker dens politiske Ønsker, samt endvidere, at den danske Regering maa gaa ud fra, at den britiske Regering vil være enig i, at de dansksindede maa have Ret til at virke for en administrativ Adskillelse af Sydslesvig og Holsten.

Det er netop i disse Dage blevet meddelt i Radioen og i Pressen, at den britiske